

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **D. T. D.**, zastoupená Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 4. 2019, č. j. MV-38624-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 11. 2019, č. j. 57 A 54/2019 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.
- III. Soud **v y z ý v á** žalobkyni, aby
 1. **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení **zaplatila** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč** a
 2. **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení buď soudu **předložila** plnou moc udělenou advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě soudu prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a
 3. **ve lhůtě jednoho měsíce** ode dne doručení tohoto usnesení **doplnila** kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 11. 2019, č. j. 57 A 54/2019 – 55.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne

28. 1. 2019, č. j. OAM-2406-36/ZR-2017, jímž byla podle § 87l odst. 1 písm. d) zákona č. 356/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušena platnost jejího povolení k trvalému pobytu, neboť nepobývala na území ČR po dobu delší než 2 po sobě jdoucí roky.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Dne 25. 11. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud blanketní kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterou brojí proti napadenému rozsudku, aniž by uvedla konkrétní důvody svého podání.

[4] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, jež podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí částku 5000 Kč. Stěžovatelka však do dne vydání tohoto usnesení soudní poplatek neuhradila. Proto ji Nejvyšší správní soud vyzývá ke splnění poplatkové povinnosti a stanovuje jí k tomu přiměřenou lhůtu. Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolkových známek na přiloženém tiskopisu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020534819**.

[5] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[6] Dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je předpokladem pro výkon advokacie vysokoškolské vzdělání v oboru právo získané a) v magisterském studijním programu studiem na vysoké škole v České republice, nebo b) studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu, a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice.

[7] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku vyzývá k doložení splnění podmínky vedení řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., a to buď předložením plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázáním, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie [vysokoškolský diplom o absolvování příslušného studia (postačí v kopii)].

[8] Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatelka prostřednictvím námitek vymezí okruh

pokračování

přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán [§ 109 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze projednat.

[9] K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS), v němž mj. uvedl: *„Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“* Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[10] Nesplňuje-li kasační stížnost všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., je v takových případech povinností soudu vyzvat stěžovatelku k odstranění nedostatků kasační stížnosti, spočívajících v absenci důvodů stížnosti s tím, že musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení s výzvou (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[11] Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhuje, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje obšírným odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100. Stěžovatelka uvádí, že jí byla v záhlaví označeným rozhodnutím žalované pravomocně odňata možnost pobývat na území České republiky, kde se dosud zdržovala a vytvořila si zde sociální i ekonomické zázemí. Stěžovatelka se během svého pobytu na území nedopustila žádného protiprávního jednání, natož jednání v rozporu s důležitým veřejným zájmem, což konstatoval i krajský soud, když usnesením ze dne 6. 5. 2019, č. j. 57 A 54/2019 - 35, její žalobě odkladný účinek přiznal. Stěžovatelka rovněž poukazuje na své právo na spravedlivý proces spočívající mimo jiné v možnosti aktivně komunikovat se svým právním zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny v rámci řízení o soudním přezkumu správních rozhodnutí ve smyslu ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.

[12] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a konkrétní situaci stěžovatelky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatelka, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy

věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[14] Nejvyšší správní soud nicméně konstantně judikuje, že je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů, které mají přímý následek v podobě správního vyhoštění, je újma hrozící stěžovateli z jeho výkonu zřejmá již ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého a rodinného života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání (srov. zejména usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz).

[15] Ve stěžovatelkou odkazovaném usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, se nejednalo o případ správního vyhoštění, ale o případ řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců s tím, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by vedlo k nutnosti vyvarovat se pobytu na území České republiky. Nejvyšší správní soud v takovém případě odkladný účinek kasační stížnosti přiznal, jelikož dospěl k závěru, že „[N]avíc má Nejvyšší správní soud za to, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného o zrušení povolení k trvalému pobytu stěžovatele do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území ČR, neboť vzhledem ke zmiňovaným důvodům, které vedly žalovaného k odnětí oprávnění k trvalému pobytu stěžovatele, nelze spoléhat na to, že by měl stěžovatel bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu v ČR.

Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.“

[16] Ačkoli se ani nyní v případě stěžovatelky nejedná o případ správního vyhoštění, nýbrž o případ kasační stížnosti proti rozsudku ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle zákona o pobytu cizinců, stejně jako v případě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, na které stěžovatelka odkazuje, existuje příčinná souvislost mezi právními účinky žalobou

pokračování

napadeného rozhodnutí (v podobě pozbytí pobytového oprávnění stěžovatelky mimo jiné v době řízení o kasační stížnosti) a možným vznikem její nenahraditelné újmy.

[17] Pro případ, že by stěžovatelka byla se svou kasační stížností proti napadenému rozsudku úspěšná, nelze vyloučit příčinnou souvislost mezi důsledky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem její bezprávné újmy zejména ohledně *práva na spravedlivý proces* při projednávání její kasační stížnosti. Takovou újmu lze zásadně považovat za velmi výrazně zasahující právní sféru cizince (tu stěžovatelky).

[18] S ohledem na shora uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelky je namíste odkladný účinek přiznat, neboť jinak by mohla utrpět újmu nikoliv zanedbatelnou. Současně pokládá za nepravděpodobné, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma třetím osobám, jelikož tomu žádné indicie nenasvědčují. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ke stejným závěrům již ostatně dospěl i krajský soud v řízení o žalobě stěžovatelky.

[19] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS). Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[20] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020534819**.

[21] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 348/2019 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjja4f).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

Nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení **zastaví**. K poplatku zaplacenému po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

Má-li stěžovatel za to, že splňuje podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami je třeba nalepit vždy oba jejich díly (neznehodnocené) na tiskopis na vyznačeném místě, tiskopis podepsat a vrátit jej označenému soudu.

Nebude-li ve stanovené lhůtě řádně doloženo splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., soud kasační stížnost **odmítne**.

Nebude-li ve stanovené lhůtě vyhověno výzvě k odstranění vad kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. **odmítne**.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a v kolkových známkách zasílám určený soudní poplatek 5000 Kč za kasační stížnost.

sp. zn. 2 Azs 348/2019

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek:

V kolkových známkách zasílám soudní poplatek 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

sp. zn. 2 Azs 348/2019

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek: